

og Selskabet har rimeligvis ogsaa faaet sine udlagte Penge, maaske ogsaa en Gevinst derved. Men den, som ikke har faaet noget, er den Smaamand, der har tegnet Forsikringen. Hvis ærede Medlemmer ville gennemgaa Bøgerne hos de saakaldte Folkeforsikrings- eller Livsforsikringsselskaber, der arbejde blandt Smaafolk, og se, hvor stort et Procentantal af den Slags Forsikringer der springer, vil man vistnok komme til det Resultat, at det er et meget stort Tal. Tanken om Folkeforsikring i Almindelighed har min Sympati, men en Folkeforsikring, hvor den enkelte Smaamand paa den Maade staar ganske alene, og hvor ethvert indtræffende Uheld kan medføre, at Forsikringen springer, er noget, der kun i de færreste Tilfælde bliver til gode for ham, medens der i adskillige Tilfælde vil beredes ham Tab, uden at der er sikret ham noget i hans Alderdom. Det forekommer mig at være en ganske anderledes sund Tanke den, der ligger til Grund for dette Selskab, at man slutter sig sammen indenfor de paagældendes Kreds, indenfor de Smaafolks Kreds, som ere nogenlunde ligestillede. Man tegner sine Forsikringer, faar dem genforsikrede i et solidt, et af Staten anerkendt Selskab, hvor man har Sikkerhed for, at Pengene kunne falde, naar Terminen kommer, man betaler noget mere i Præmie end det, der skal gaa til selve det store Selskab, og det overskydende henlægges til en Fond, som man kan tage til i Tider, hvor enten Arbejdsløshed, Sygdom eller andre Aarsager gøre det umuligt for enkelte eller mange Medlemmer at udrede Kontingent. Nu er det i dette Tilfælde københavnske Arbejdere, det drejer sig om, Arbejdere, der ere sluttede sammen i Fagforeninger, og der foreligger kun dette enkelte Tilfælde. Men jeg kunde tænke mig og skulde haabe, at den Tanke kunde vinde Tilslutning efterhaanden videre og videre. Folk organisere sig nu paa mange forskellige Maader. Jeg ved f. Eks., at Afholdsforeningerne have et Livsforsikringsselskab, hvor Afholdsmænd, og det er vistnok ogsaa Smaafolk, kunne tegne Livsforsikringer, som de genforsikre i et af vore danske Livsforsikringsselskaber. Der er intet til Hinder for, at Husmandsforeninger, Sygekasser og lignende Foreninger, altsaa af Smaafolk, kunne gøre det samme. Der er i Jylland en „Jydsk Husmandsforening“, som nyder Statsunderstøttelse og har en temmelig stor Alderdomsunderstøttelseskasse. Jeg tror ikke, at den endnu har beskæftiget sig med Tanken om at livsforsikre sine Medlemmer,

men det var dog rimeligt, og det ligger nær for en saadan Forening ogsaa at komme ind paa den Tanke. Hvis nu „Jydsk Husmandsforening“ beslutter sig til at lade Medlemmerne tegne en Forsikring og genforsikre disse Forsikringer i Statsanstalten, vilde saa ærede Medlemmer i Landstinget — og jeg appellerer til ærede Medlemmer i alle Partier — finde det urimeligt, om disse Policer bleve stempelfri? Jeg kan vanskelig tænke mig, at man kan indvende noget alvorligt derimod. Jeg kan heller ikke forstaa, at man ikke kan indrømme, at en saadan Fremgangsmaade er sundere, naturligere og bedre for vedkommende Smaafolk end at lade dem være Bytte for den Energi, som de forskellige Forsikringsselskaber kunne udfolde, naar de hverve til sig selv.

Det, jeg her har udviklet, har været Tanken, da jeg forelagde Forslaget, det gør mig ondt, at det ikke har vundet Tilslutning i Udvalget. Jeg kan ikke tiltræde den stillede Ændring, og jeg maa vel ogsaa tro, at det da vil gaa saaledes, at der ikke kommer noget ud af Loven i denne Samling. Jeg beklager det, men hvis det skulde gaa saaledes, vil jeg rigtignok gerne bede om, at man, naar Sagen kommer frem igen til næste Aar, da i Stedet for at gaa den Vej, som man her er inde paa, hellere vil tage det under Overvejelse, om det ikke var rigtigt at give Administrationen en almindelig Bemyndigelse til at give Stempelbegunstigelse til Selskaber af Smaafolk, der slutte sig sammen indbyrdes for at livsforsikre deres Medlemmer og genforsikre deres Policer i bestaaende Selskaber. Det vilde jo være en naturlig Konsekvens og en lille Udvidelse af Loven af 2. Februar 1870, der i lignende Tilfælde tilsiger Stempelbegunstigelse for Sygekasser og dermed beslægtede Institutioner. Jeg tror, det vilde være en meget mere frugtbar Tanke end den, Flertallet her er kommet ind paa. — Jeg kan altsaa ikke tiltræde Flertallets Ændringsforslag.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) fremsatte nogle Bemærkninger angaaende Sagens Realitet, for saa vidt han kom ind paa at meddele, hvorledes Vilkaarene ere for de forsikrede i Arbejdernes Livsforsikringsselskab. Han meddelte bl. a., at der er en meget billig Præmie, den skal være 15—16 pCt. billigere end hos andre Selskaber. Jeg kender det ikke, jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge det, det har heller ikke væ-